

רע"פ 4475/21 - פיראסואשאחי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4475/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פיראסואשאחי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה ב-עפ"ג 54274-12-20 מיום 13.5.2021 שניתן על ידי השופט העמית י' גריל והשופטים א' אלון ו-א' בולוס

בשם המבקש: עו"ד חלי גראו-גלבוע

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה (השופט העמית י' גריל, השופטת א' אלון והשופט א' בולוס) ב-עפ"ג 54274-12-20 מיום 13.5.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה (השופטת ט' תדמור-זמיר) ב-ת"פ 10827-02-19 מיום 10.11.2020.

2. כעולה מכתב האישום, ביום 9.12.2018 התקשר המבקש למוקד 100 במטרה, ואיים כי יפגע בחייו או בגופו של שוטר אשר לטענתו כמעט ופגע בו בצד הדרך, באומרו בין היתר, "תגידי לו קוראים לו ליאור דהן ותגידי לו את אמא שלו אני אזיין...עוד פעם הוא עושה דבר כזה באמא שלי".

בשל מעשים אלו, יוחסה למבקש עבירת אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש במיוחס לו לאחר שמיעת ראיות, תוך שקבע כי לא ניתן לראות בדבריו ככאלו שהושמעו ב"עידאדריתחא", מאחר שאין מדובר במלל שהושמע באופן ספונטני, אלא נועד להפחיד ולהקניט. עוד נקבע כי המבקש יכל לצפות ברמה גבוהה של הסתברות שאמירותיו יגרמו לפחד בלב האדם כלפיו מופנה האיום.

עוד דחה בית משפט השלום את טענת המבקש שלפיה מעשיו עולים בגדר "זוטי דברים", תוך שהדגיש כי לאור האינטרס ציבורי בהגנה על נציגי רשויות האכיפה, ובפרט כשאלו היו בדרכם לטפל באירוע חירום - לא ניתן לתת לגיטימציה להתנהגותו "ולו ברמז".

4. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על חומרת עבירת האיומים, ובפרט איומים כלפי שוטר, שחומרתה אינה מאפשרת לגישתו ביטול הרשעה - וזאת ביתר שאת בשעה שלא הוכח כי ההרשעה תגרום למבקש נזק מוחשי וקונקרטי.

לאור האמור לעיל, הושתו על המבקש 2 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה שיש בה יסוד של איומים, למשך שנה.

5. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שהודגש כי ביטול הרשעה מהווה חריג לכלל, ויש לעשות זאת במשורה. עוד צוין כי למרות עברו הפלילי של המבקש מתקופת היותו קטין, בית המשפט היה נכון לשקול את ביטול הרשעתו - לו הוכח כי היא תפגע פגיעה חמורה בשיקומו; אך משהמבקש לא הרים את הנטל להוכיח זאת, ובהעדר נזק קונקרטי ומוחשי, אין הצדקה להתערבות ערכאת ערעור.

6. מכאן הבקשה שלפניי.

לגישת המבקש, שגה בית המשפט עת שקבע כי לא הוכח בעניינו נזק קונקרטי, שכן הרשעתו בפלילים תגדע את מאמציו לשיקום, לקיום מסלול חיים נורמטיבי ולעסוק במקצוע עריכת דין, ותפגע בו באופן "חסר פרופורציה". עוד הוסיף כי לא ניתן משקל מספק לנסיבותיו האישיות ולהמלצתו החיובית של שירות המבחן, וכי שיקולי השיקום בעניינו יש בהם כדי להטות את הכף לטובת ביטול ההרשעה.

7. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה אני סבור כי דינה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" שמורה למקרים חריגים בלבד, החורגים מעניינו הפרטי של המבקש ומעוררים שאלה משפטית עקרונית רחבת היקף, או כאשר נגרם למבקש אי צדק קיצוני או עיוות דין. זאת ועוד, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן רק במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 2871/21 שניידר נ' מדינת ישראל (30.6.2021)).

8. הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות, שכן היא אינה חורגת מעניינו הפרטי של המבקש אשר נדון באופן מקיף בפני שתי ערכאות, ודי בכך כדי לדחותה.

9. כפי שנקבע זה מכבר, אי הרשעת נאשם מהווה חריג לכלל הרחב, לפיו מקום בו הוכחה אשמתו של אדם - יש להרשיעו (רע"פ 2323/19 אדוארדו נ' מדינת ישראל - משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים (19.5.2019)).

אמנם איני מקל ראש בפגיעה שעלולה להיגרם למבקש כתוצאה מהרשעתו, וזאת בשים לב לנסיבותיו האישיות והמאמצים הרבים בהם נוקט על מנת להשתקם ולהשתלב בחברה, ואולם אין בכך כדי להוביל לביטול הרשעתו, ובפרט על ידי התערבות ערכאת ערעור "בגלגול שלישי".

10. על כן, בנסיבות העניין, לא מצאתי מקום לשנות מקביעותיו ומסקנותיו של בית המשפט המחוזי.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ט באב התשפ"א (28.7.2021).

שׁוֹפֵט